

и християнска добродетель за всѣки човѣкъ, отъ каквато и да е народность“. Колкото упорно и да се прѣскало това безосновно обвинение срещу представителитѣ на модерното образование, младежитѣ надѣхани отъ него, предавали на народа новитѣ истини и говорѣли „за сатанинскитѣ дѣла и системи на фанариотитѣ и тѣхната компания“. Както поетически се изразява Селимински: „Висшето духовенство бѣше безводенъ изворъ, въ който жадния никогажъ не намираше вода, за да уталожить нравствената си жажда. Владицитѣ приличаха на облаци, гонени отъ буря, които винаги затѣмняваха народа ни съ дълбокъ мракъ, но никогажъ не напояваха изсушената духовна почва на нашия народъ, за да произведе тя добъръ плодъ“.

Въ Кидония Селимински не е едничкиятъ българинъ. Заедно съ него въ гимназията сж следвали Христо п. Константиновъ отъ Казанлъкъ, Недко Боневъ отъ Котелъ, Георги Золотовичъ отъ Калоферъ и нѣкой си Иванъ отъ Солунъ. Тѣ, заедно съ други млади българи, които учили тогава въ разни грѣцки центрове, се проявили отпосле като смѣли агенти на новитѣ „истини“ и като най-върли изобличители на фанариотската вредна за народа ни политика. „И така тѣзи младежи станаха образецъ на цѣлата наша младежъ, като изпълниха своята грамадна обязаность, за което нѣщо имъ сж признателни и сегашното поколѣние и бждещето“. Изключение правѣлъ само Недко Боневъ, синъ на единъ котленски първенецъ. Когато постъпилъ презъ 1818 г. въ училището, той се представилъ фалшиво като родомъ отъ Анхиало и като внукъ на Иерусалимския патриархъ. Прилеженъ и меланхоленъ, този ученикъ рѣдко другарувалъ съ другитѣ ученици и внимавалъ всѣкога да произнася правилно по грѣцки звучитѣ δ и ζ , които чужденцитѣ не произнасяли като гърцитѣ. Но какво се оказва? Следъ нѣкое време дошли отъ Анхиало и други младежи въ училището и разкрили българското потекло на грѣкомана Николай-Недко. Разказали още, че и въ Анхиало по-рано Недко се гърчелъ и че затова не приелъ родителитѣ си отъ Котелъ, когато тѣ дошли да го видятъ. Честолюбивиятъ младъ ренегатъ не могълъ да понесе присмѣха на съученицитѣ си и изчезналъ отъ училището на 3 августъ 1819 г. Следъ три дни рибаритѣ намѣрили трупа му въ морето: младежътъ билъ